

בעזרת השם יתברך, גליון ג', ניסן תשס"ו לפ"ק

נסיון הדור האחרון

— ואיך שיתראה הדור האחרון בעקבתא דמשיחא, ובלבול המוחות בעניני האמונה, ומי שיזכה לעמוד בנסיון וישאר קיים באמונתו אשרי לו, ויזכה לכל טוב המעותד לבא לנו במהרה בימינו, אשר נבאו עליהם כל נביאינו וחכמינו ז"ל מקודם.

שתהיה האמת נעדרת "באמונת אלקותו"

ישעיה נט
וְצִדְקָה מְרִיחַת תַּעֲמֹד בְּרִיבְשֵׁיָהּ
בְּרִיחַב אֶמֶת וְנִכְחָה לְאַתְוֹכֵל לְבָא:
וְהָיָה הָאֶמֶת נְעֻדָת וְסָר מֵרַע
מִשְׁתַּחֲוֶה וְיָרָא יְהוָה וַיִּרַע בְּעֵינָיו כִּי
אֵין מִשְׁפָּט: 10 וְיָרָא כִּי־אֵין אִישׁ
וַיִּשְׁתַּחֲוֶם כִּי־אֵין מִפְּנֵי וְהַיִּשְׁעַ לֹו
וְרַע וְצִדְקָתוֹ הִיא כִּכְתָּרָתוֹ:

(ס) משתולל.
מחוק שופה על הכריות כמו (מיכה ה') אלה שולל הוא
הנדרת שונג דהמרחק של וכן (שמואל ב' י') על הכל:
וירע בעיניו כי אין משפט. לטיב הכיח פליהם הטורעניות: (מז) וירא כי אין איש. ופחה כהנתו של
כרשה לשמו רוחה כי אין לניה נסמון כשרין וישתובם. ויחשך לרחוק פס יד מפניו נפסם וחיז מפניו. וישתובם לאן
לדס השמד וחוכה וסחק כחמהו ותי"ו וישתובם כתי"ו של משתולל ושייהם כלן חשמהו לנן מחספל וכן דרך
החיכה שיסודה הירשון ש"ן לו סמ"ך דכתיב הספכה ללשון מחספל נחספל ויחספל כל התי"ו כלחנע לחיות שרם
החיכה נחלף ושתובם לנן שש שמים (ירמיה ב') משמים נחוכם (יחזקאל ב') נשח לחרוינים (איוב י"ח) לנן חמהו:
ותושע לו ורועו. וינקם מלויכיו: וצדקתו היא סכרתו. הוא להיחלו וללמן ידיו נכקתו וחס"ס שחן לאתם הטטס

רש"י

ישעיה נט

אכרבנאל

שהיא האמת המוחלטת תמטע ותשתכח מישראל כאלו היא בטלה והאנשים הצדיקים שהם סרים מרע משתולל רוצה לומר משוללים כאלו שללו וכוזו אותם והקביה יראה זה וירע בעיניו כי אין משפט בעולם לא באמונתו ולא במעשים (טו) ויראה גם כן כי אין איש רוצה לומר שאין בישראל איש עומד במרץ לפניו והמאמר הזה אמרו אדוננו משה על עת הגאולה כי יראה כי אזלי יד ואפס עצור ועווב וישתובם כי אין מפגיע כלומר כי אין בישראל מפגיע ומתפלל על צדחם והשתובם עליו שעם היות שצרות רבות ורעות סבוהו גם סכוהו והעם לא שב עד המכה ואין מפגיע על רעתו ואמנם אמרו ותושע לו ורועו וצדקתו היא סמכתו פירשו בו המפרשים שכחו ויכלחו של השיי יושיע לעצמו והטעם לפי שעל הארון מוטל להושיע את עבדיו מיד המחזיקים בו ובתשועת העבד יושע הארון לפי שיגדל שמו ושאר ורועו כנגד הגוים לקחת נקמה מהם וצדקי כנגד האבות שזכר בריתו לזרעם ועושה עמהם צדקה להושיעם מגבלות

(טו) ותהי האמת נעדרת וכו' עד סוף הנבואה הכתובים האלה עם היות תחלתו בלשון עבר ותהי האמת נעדרת וירא ה' וירע בעיניו וירא כי אין איש ותושע לו ורועו וצדקתו היא סמכתו וילבש צדקה כשרין וילבש בגדי נקם אין ספק שהם כלם לעתיד אבל היה הנביא רואה הדברים כאילו הם כבר נמצאים ולכן זכרם פעמים בלשון זכר והראיה המעידה על זה אמרו מיד אח"כ כעל גמולות כעל ישלם לאיים גמול ישלם וייראו ממערב את שם ה' כי יבא כוהר צר וברא לציון גואל שהם כלם בלשון עתיד להוכיח שהדברים כלם המקושרים זה בזה לעתיד לבא הם כלם כי ראה הנביא לספר כאן מה יהיה אחרית אלה האם ישוכו ישראל בתשובה כדי שיזכו לגאולה או שיהיה תמיד הישועה רחוקה מהם ועל זה אמר ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל רוצה לומר שיבא עת וזמן שיראה הקדוש ברוך הוא שתהיה האמת נעדרת בכל העולם באמונת אלהותו וגם התורה

ר"ח ניסן ה'תשס"ו לפ"ק
בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל
עיה"ק צפת תובב"א